

**SALWATORIANIE /
SALWATORIANKI
A DOŚWIADCZENIE BOGA**

Połączona Międzynarodowa Komisja Charyzmatyczna - 2008

Elementy kluczowe, t. I: Arno Boesing, *Salvatorianische Spiritualität*
(*Duchowość salwatoriańska*)

Elementy kluczowe, t. III: Mario Agudelo, *Die Essenzen des*
Salvatorianischen Parfums (*Esencje perfumu salwatorińskiego*)

MODLITWA

Ocean miłości

Ciesz się i wesel, tchórzliwa duszo,
ponieważ Stwórca wszechświata zamieszka w tobie!
Przyjdzie do ciebie Król niebieskich chórów,
przyjdzie do ciebie Bóg, Mocny, Wszchemogący.

Ciesz się i wesel!

Przyjdzie do ciebie Król Dziewic.

Ciesz się i wesel!

Przyjdzie do ciebie Pan Aniołów.

Ciesz się i wesel, udręczona duszo!
Przyjdzie do ciebie nie jakiś anioł, nie święty,
przyjdzie do ciebie nie cherubin, nie serafin.
Przyjdzie do ciebie Król i Pan Aniołów i Wszystkich Świętych,
Król Cherubinów i Serafinów.

Ciesz się i wesel,
wykrzykuj z radości i tryumfuj,
ponieważ przyjdzie nie Dziewica nad Dziewicami,
lecz sam Najwyższy,
Najczystszy, Król Dziewic, Najświętszy,
Najcierpliwiszy, Najpotężniejszy,
Najłagodniejszy, Lekarz wszelkich chorób,
Zbawiciel świata!

Zanurz się w ocean miłości twojego Boga!

(*DD I, 150* [potem GT I, 159]*)

Nieustająca i gorąca modlitwa:

DD I, 197, 1-7 (usilne wezwanie o. Franciszka do samego siebie, by się modlić gorąco).

DD II 84,8 (por. Łk 18, 1): „Módlcie się nieustannie!”; por. DD II 85,1; 13,4 i 28,3.

DD II, 65, 1-3: „Zawsze się modlić i nie ustawać! ... Musimy się modlić; bo dla tego, kto wierzy, wszystko jest możliwe... Nacieraj jednak na kochanego Boga! On przecież wszystko może!” Por. GT II 68,4 ; 73,3; 83,4; 84; GT III 1,3; 5; 14,1.

Modlitwa w samotności i ciszy:

DD III, 1, 3: „Módl się usilnie, jeszcze usilniej, bardzo usilnie! Szukaj samotności i poświęć się modlitwie!” Por. GT I 64, 1 i 2 (zob. też Łk 6, 12).

Owocność modlitwy:

DD I 170, 1: „Moja modlitwa nie będzie nigdy bezowocna, jeśli tylko jest dobrą modlitwą. Albo będzie mi dane to, o co proszę, albo otrzymam jeszcze większe łaski”. Por. DD I 18.

Modlitwa jako oddanie siebie Bogu:

DD I 144, 5 i 6: „Oddaj się całkowicie Bogu! Panie, co mam czynić? Mów, Panie, Twój sługa słucha! - Oto jestem, Panie, wyślij mnie możliwie szybko!” Por. DD I 68,1-2; DD I 140,7.

Medytacja i ćwiczenia duchowe:

DD I 136, 4: „Nie zaniedbuj jednak nigdy rozmyślania, chyba że twoim obowiązkiem jest, aby je opuścić!”

DD I 125,3: „Czytaj i rozmyślaj czasem o Najświętszej Eucharystii!”

DD I 162,7: „Udzielać i samemu odprawiać ćwiczenia duchowe jest niezwykle ważne!”

DD II 9,7: „Codzienne rozmyślania i coroczne rekolekcje!”

ŹRÓDŁA

poza „*Dziennikiem Duchowym*” i „*Przemówieniami*” ojca Jordana

Joseph Lammers, *Die Spiritualität von P. Jordan*,
(*Duchowość o. Jordana*), Kraków 2006;

SALWATORIANIE / SALWATORIANKI A DOŚWIADCZENIE BOGA.

WSTĘP DO TEMATU

„Nasza osobista i wspólna duchowość jest zakorzeniona w naszym doświadczeniu Boga, Ojca, i jest praktykowana w naszym dzisiejszym świecie. Jezus Chrystus, który przyszedł, by dać życie wszystkim, stanowi źródło i centrum naszej duchowości; wraz z Jego Matką Maryją nosimy Zbawiciela innym ludziom – tak jako sami się z Nim spotkaliśmy. Pozwalamy kierować sobą Duchowi Świętemu, który oświeca naszą drogę.”

(Karta Rodziny Salwatoriańskiej, rozdz. 3, p. 10)

OBRAZ DLA REFLEKSJI NAD „DOŚWIADCZENIEM BOGA“

Od

spotkania Mojżesza z Panem w krzaku płonącym (Wj 3, 1-7)

przez

spotkanie Pawła z Jezusem Chrystusem

(Dz 9, 1-9; Dz 2, 6-16; Dz 26, 12-18)

do

słowa z Ewangelii św. Jana, które stało się wizją
założycielską o. Jordana (J 17, 3).

TEKSTY BIBLIJNE:

Wskazujemy na cytowane już teksty i dodatkowo na Łk 6, 12 oraz Łk 9, 28-36.

KLUCZOWE ELEMENTY DUCHOWOŚCI SALWATORIAŃSKIEJ

Poznać Boga i doświadczyć Go jako centrum naszego życia...
(pierwszy element kluczowy)

Ojciec Jordan już w młodości miał głębokie doświadczenia Boga:

podczas swojej Pierwszej Komunii, podczas studiów („Dziennik Duchowy“ I, 1-2), również później często podczas Komunii św. (por. modlitwy DD I, 9; 149, 150*). Wraz z św. Katarzyną Sieneńską dostrzega on we wszystkich darach Bożych Jego kochającą przychylność (I, 77). Powierza się całkowicie Jezusowi, swojemu „umiłowanemu Oblubieńcowi“, żeby się zjednoczyć z Nim (por. modlitwy I, 142 i 168 oraz pakt I, 202; II, 52).

√ DD I, 83; 178 (por. I, 202, II, 52; 70): „A to jest życie wieczne: aby znali Ciebie, jedynego prawdziwego Boga, oraz Tego, którego posłałeś, Jezusa Chrystusa.” (J 17, 3)

√ DD I, 202 i DD II, 52: „Wymienione stworzenie oddaje się całkowicie i na zawsze swemu Wszechmocnemu Stwórcy.“ „Stworzenie daje teraz i w przyszłości swemu Stwórcy wszystko, co mu Stwórca dał, daje i jeszcze będzie dawał.“

Por. DD I 38 i 39.

Zaufanie w Opatrzność Bożą (drugi element kluczowy)

Ojciec Franciszek często mógł doświadczyć troskliwej miłości Bożej. W tym Bóg w Swojej Opatrzności ukazuje się jako dobrotliwa matka oraz jako dzielny bohater wojenny (por. „Testament Duchowy“). Ufając, opiera się on całkowicie na obietnicach, ba – na przysięgach Bożych (II, 8; 15, IV, 22). Ale wie on również, że wraz z ufnością musimy też wykazać gotowość do pełnienia Bożej woli. W jego „Przemówieniach“ znajdujemy teksty wskazujące taki kierunek:

18.02.1898 (s. 215): „Zaufajcie Panu, wiercie w Bożą Opatrzność! A gdy kiedyś w starości obejrzyicie się wstecz na niejedno ponure wydarzenie w waszym życiu i porównacie, z jakim cierpieniem je najpierw przyjęliście, a dopiero później zrozumieliście, jak Bóg wszystkim kierował ku waszemu najlepszemu dobru – to wtedy będziecie sądzić zupełnie inaczej!”

27.04.1894 (s. 30): „Jakie to zawstydzające, przestraszyć się wszelkich trudności, tam gdzie pomoc ludzka wydaje się daremna! Właśnie wówczas trzeba tym bardziej ufać Panu! Jak może ktoś twierdzić, że ma ufność w Bogu, jeśli w uciskach, cierpieniach i w pracy traci nadzieję, gdy

wszystko wydaje się być stracone? Właśnie tam jego ufność musi się sprawdzać! I nic nie będzie daremne. ‘Ja go wybawię, bo przylgnął do Mnie.’“

25.02. 1898 (s. 220): „Jak możecie mieć nadzieję, jeśli nie życie według swego stanu i z własnej woli rzucacie się we wielkie prace? Jak możecie wtedy mieć ufność w Panu? Dlatego wypełniajcie raczej swoje obowiązki i wszystkie wasze troski przerzućcie na Pana, a On was ratować będzie i wam pomoże.”

10.12. 1897 (s. 185): „Jeśli kierujemy naszymi krokami jedynie według kalkulacji ludzkiej mądrości, tak że nigdy nie jest możliwe poleganie na nadzwyczajnej pomocy (Boga), to wtedy nigdy wielkich rzeczy nie dokonamy!“

Być ludźmi modlitwy... (piąty element kluczowy)

Ojciec Franciszek był, o czym poświadczyli jego współbracia, trwale zatopiony w Bogu i zjednoczony z Nim. W ten sposób stał się dla nas nauczycielem modlitwy. Zarówno w jego „Przemówieniach“ jak też w „Dzienniku Duchowym“ znajdujemy całe mnóstwo wyjaśnień.

Moc modlitwy:

DD I 201, 4: „Modlitwa jest najpotężniejszą bronią, która prowadzi do zwycięstwa. Modlitwa jest drabiną i bramą do raju; jest tą monetą, którą wybił sam Bóg, i za którą możemy pewnie zakupić wieczną radość niebieskiego Jeruzalem“ (św. Augustyn).

DD II, 103,3: „Modlitwa jest największą siłą świata.“ Por. DD IV 10,3

Modlitwa jako fundament:

DD II 8, 5: „Postaw budynek swojej świętości na modlitwie, w pracy, milczeniu i umartwieniu. “

Modlitwa a zaufanie:

DD II 36,2-6: „Módl się dużo i pokładaj całą ufność w Panu...“

Bez Pana nie możesz nic!“ – Por. DD II 70,3 i DD IV 6,2